

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 06-00-38/2015-01

Датум: 24. јун 2015. године

Београд

ЗАПИСНИК СА ЧЕТРНАЕСТЕ РЕДОВНЕ СЕДНИЦЕ
СТАЛНОГ САСТАВА ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
одржане 24. јуна 2015. године

Седница је почела у **09,15** часова.

Седници су присуствовали: Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, Мирјана Ивић, Мирољуб Томић, Бранка Банчевић, Александар Стоиљковски и Соња Видановић, изборни чланови из реда судија, Петар Петровић, председник Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу и др Зоран Стојановић, изборни члан из реда професора правног факултета

Седници није присуствовао Никола Селаковић, министар правде.

Поред чланова Савета, седници су присуствовале Мајда Кршикапа, секретар Високог савета судства и Смиља Спасојевић, самостални саветник у Одељењу за статусна питања судија.

Седница Савета се тонски снима.

Од стране председника Високог савета судства предложен је следећи

ДНЕВНИ РЕД

1. Усвајање Записника са Тринаесте редовне седнице Високог савета судства која је одржана 09. јуна 2015. године;
2. Доношење одлуке по изјављеној жалби Дисциплинског тужиоца, против решења Дисциплинске комисије Високог савета судства број 116-04-00441/201-05 од 28. октобра 2014. године;
3. Доношење одлуке о поднетим пријавама кандидата на оглас за избор судија у Виши суд у Врању, који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 30/15 дана 27. марта 2015. године;
4. Доношење одлуке о поднетим пријавама кандидата на оглас за избор судија у Виши суд у Новом Саду, који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 30/15 дана 27. марта 2015. године;

5. Доношење одлуке о поднетим пријавама кандидата на оглас за избор судија у Виши суд у Сремској Митровици, који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 30/15 дана 27. марта 2015. године;
6. Доношење одлуке о поднетим пријавама кандидата на оглас за избор судија у Виши суд у Чачку, који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 30/15 дана 27. марта 2015. године;
7. Доношење одлуке о поднетим пријавама кандидата на оглас за избор судија у Основни суд у Чачку, који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 30/15 дана 27. марта 2015. године;
8. Разно.

Чланови Савета нису имали примедбе, ни предлоге за допуну предложеног Дневног реда, те су [REDACTED] усвојили предложени Дневни ред.

Почиње рад Седнице по тачкама, према усвојеном Дневном реду.

1. Усвајање Записника са Тринаесте редовне седнице Високог савета судства која је одржана 09. јуна 2015. године

Чланови Савета нису имали примедбе, те су [REDACTED] усвојили Записник са **Тринаесте редовне седнице Високог савета судства која је одржана 09. јуна 2015. године.**

2. Доношење одлуке по изјављеној жалби Дисциплинског тужиоца, против решења Дисциплинске комисије Високог савета судства број 116-04-00441/201-05 од 28. октобра 2014. године

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства наводи да ће рад по овој тачки Дневног реда бити јаван, из разлога што су заступник Владимира Вучинића - судије Вишег суда у Београду, судија Драгана Бољевић, као и судија против кога се води поступак поднели благовремено захтев Високом савету судства, у смислу члана 4. Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, да поступак по изјављеној жалби Дисциплинског тужиоца, против решења Дисциплинске комисије Високог савета судства број 116-04-00441/201-05 од 28. октобра 2014. године буде јаван.

На седницу долазе Владимир Вучинић - судија Вишег суда у Београду, судија Драгана Бољевић, у својству заступника и представници медија.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства отвара рад по Другој тачки дневног реда и наводи да је решењем Дисциплинске комисије Високог савета судства број 116-04-00441/201-05 од 28. октобра 2014. године одбијен предлог за вођење дисциплинског тужиоца Високог савета судства број 116-04-324/2014-03 од 16. јуна 2014. године, против судије Вишег суда у Београду, Владимира Вучинића, да је извршио тежак дисциплински прекршај из члана 90 став 2 Закона о судијама у вези дисциплинског прекршаја давање коментара о судским одлукама, поступцима или предметима у средствима јавног информисања на начин супротан закону и Судском пословнику из члана 90 став 1 алинеја 13 Закона о судијама. На наведену одлуку је

жалбу изјавио Дисциплински тужилац и по тој жалби се данас одлучује. С тим у вези, да реч судији известиоцу у овом предмету судији Мирјани Ивић.

Судија Мирјана Ивић, наводи да је на решење Дисциплинске комисије Високог савета судства број 116-04-00441/201-05 од 28. октобра 2014. године жалбу изјавио Дисциплински тужилац. Наведеним решењем судији Владимиру Вучинић је стављено на терет да је у периоду од 13.12.2013.године до 22.04.2014.године у Београду давао коментаре у средствима јавног информисања на начин супротан закону и Судском пословнику, о судским одлукама донетим у неправоснажном поступку у предмету Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1. 57/13 у коме поступа као председник већа, иако је био свестан да то чини неовлашћено и супротно одредбама члана 58 став 1 и 4 Судског пословника, услед чега је дошло до тешког нарушавања угледа и поверења јавности у судство, на тај начин што је:

-дана 13.12.2013. године у разговору за „Политику“ дао обавештење које је објављено у електронским новинама „Политика“ у коме наводи „да се строго придржавао закона и процедуре када је одлучио да Мирославу Мишковићу, власнику „Делта холдинга“ привремено врати пасош ради путовања у Лондон“ и објаснио да „у случају Мишковића није одређена, продужена или укинута било каква мера, што би био разлог да се затражи мишљење специјалног тужиоца, да он сматра да мишљење тужиоца није било потребно у оваквој ситуацији“, и иако је навео да нико нема права да тражи објашњење у вези са том одлуком, изјавио је „Одлука и процедура су апсолутно законите а ја свој посао радим филигрански прецизно. Закон каже да после потврђивања оптужнице о овој мери одлучује председник већа“, и напоменуо „да је медијска спекулација да је Мишковићу пасош враћен тајно и да одлука није прошла кроз писарницу“, и даље објаснио „На перфидан начин приписује ми се незаконитост у процедури и ово доживљавам као притисак. Закон је апсолутно поштован. Тачно је да је Мишковићу враћен пасош на руке, како закон и налаже“, а на питање новинара какве ће бити последице и ко ће одговарати уколико се Мишковић 26. децембра не појави на суђењу изјавио је „Да ли ће се Мишковић вратити, ствар је процене, а процењено је на основу стања у предмету. Не желим да прогнозирам шта ће се догодити“.

-Дана 29.12.2013. године у Дневном листу „Политика“ у тексту под насловом „Судија Вучинић најављује жалбу на одлуку о смени“ објављена је изјава коју је дао новинару овог листа „Да ће из принципијалних и законских разлога поднети у понедељак приговор Апелационом суду на одлуку о својој смени са места председника Специјалног суда“, истичући да „има доказе да је на њега вршен притисак у вези са одлуком о привременом враћању пасоша Мирославу Мишковићу, власнику „Делта холдинга“, иако је знао да се не ради о смени, већ новом Годишњем распореду судија Вишег суда у Београду за 2014. годину, који је вршилац функције председника Вишег суда у Београду објавио на свечаној седници свих судија дана 25.12.2013. године, да није могао бити постављен за председника Посебног одељења имајући у виду одредбе члана 13 став 3 Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела којима је прописано да председника Посебног одељења Вишег суда поставља председник Вишег суда у Београду из реда судија распоређених на рад у Посебно одељење Вишег суда на време од четири године, а да се дана 06.01.2014. године навршава четири године од дана када је он постављен за председника Посебног одељења Вишег суда у Београду.

-Дана 20.02.2014. године у Дневном листу „Политика“ у тексту под насловом „Политика сазнаје – Судија Вучинић поднео Уставну жалбу“ објављена је изјава коју је дао новинару овог листа Д. Чарнић у којој наводи „Сматрам да нисам

имао правично суђење пред Високим саветом судства“ изјашњавајући се на одлуку Високог савета судства којом је одбијена његова притужба и утврђено да није трпео од стране в.ф. председника Вишег суда у Београду, притиске због суђења Мирославу Мишковићу власнику „Делта холдинга“ иако је знао да Високи савет судства, одлуке доноси већином својих чланова, а не на основу расправе.

-Дана 04.04.2014. године у Дневном листу „Блиц“ у тексту под насловом „Мишковић не може у Рим“ новинару под иницијалима М.И. дао изјаву „Да ни додатна документација није била довољна за позитивну одлуку да се окривљеном Мирославу Мишковићу врати пасош и одобри пут од 08. до 14. априла у Рим“, а истог дана у Дневном листу „Информер“ у тексту под насловом „Специјални суд, Мишковићу није враћен пасош“ објављено да је судија Специјалног суда за организовани криминал Владимир Вучинић потврдио „Да је Мишковићев захтев одбијен“.

-Дана 22.04.2014. године у Дневном листу „Информер“ у тексту под насловом „Мишковић не сме из Србије још три месеца“ у коме се износе ставови и мишљења извора „блиског тајкуну и Информеровог извора“ објављена је и изјава коју је судија Владимир Вучинић дао новинару овог листа М. Добромировићу којом потврђује да је суд донео такву одлуку наводећи „Тачно је да сам као председник судског већа одбио захтев да укинем забрану и трајно вратим пасош првооптуженом. Ту меру сам продужио за још три месеца“, чиме би извршио тежак дисциплински прекршај из члана 90 став 2 Закона о судијама у вези дисциплинског прекршаја давање коментара о судским одлукама, поступцима или предметима у средствима јавног информисања на начин супротан закону и Судском пословнику из члана 90 став 1 алинеја 13 Закона о судијама.

У образложењу наведеног решења се наводи да је Дисциплинска комисија извела следеће доказе: извршила увид у записник са свечане седнице свих судија Вишег суда у Београду I Су.бр.7/13-135 од 25.12.2013. године, увид у годишњи распоред послова Вишег суда у Београду за 2014. годину, број I Су.2/13-357 од 20.12.2013.године, у распоред судија Вишег суда у Београду за 2010.годину I Су.бр.2/10-2 од 6.01.2010.године, увид у новинске чланке објављене у дневним листовима „Политика“ од 26.12.2013. године, 29.12.2013. године, 20.02.2014. године, „Информер“ од 22.04.2014. године, од 04.04.2014. године, „Блиц“ од 04.04.2014.године и „Политика онлине“ од 25.04.2014. године, увид у лични лист судије Владимира Вучинића и писано изјашњење од 25.05.2014. године дато пред Дисциплинским тужиоцем, као и увид у допис Вишег суда у Београду, Посебно одељење Правосудна стража од 13.10.2014. године са прилозима, а на предлог судије против кога се води дисциплински поступак је прочитан допис омбудсмана од 14.05.2012. године, допис Вишег суда у Београду, Посебно одељење са ознаком „службено“ од 30.12.2013. године упућен Вишем суду у Београду ВФ Председника суда са предметом „саопштење уз деманти“, прочитани су текстови под одређеним насловима објављени у листу „Информер“ од 10.08.2013. године, од 15.10.2013. године, 11.12.2013. године, 18.11.2013. године, 27.12.2013. године, 16.10.2013. године, 16.12.2013. године, 18.04.2014. године, потом објављени у „Политици“ од 12.12.2013. године и 10.05.2014. године, као и коментари од 27.05.2014. године и 28.05.2014. године, а по службеној дужности је прибављен и извршен увид у извештај Вишег суда у Београду – VIII Су.бр.VIII/14/251-1 од 24.10.2014. године са прилогом, односно новинским текстом објављеним у листу „Политика“ од 31.12.2013. године до 02.01.2014. године под насловом „Виши суд: судији Вучинићу истекао мандат, није смењен“. Дисциплинска комисија је одбила доказне предлоге Дисциплинског тужиоца да се прибави одлука Високог савета судства бр.071-00-05565/2013-01 од 16.01.2014. године, да се као сведок испита портпарол Вишег суда у Београду Душица Ристић и да се прибаве коментари са

друштвених мрежа, као и доказне предлоге судије против кога се води дисциплински поступак да се изврши увид у СМС комуникацију са ВФ Председником суда и да се изврши увид у приватни телефон судије и фолдер са одређеним називом, као сувишне за доношење одлуке.

Судија известилац, Мирјана Ивић даље истиче да судија против кога се води дисциплински поступак је уз писано изјашњење Дисциплинској комисији, доставио овлашћење којим је овластио Драгану Бољевић, судију Апелационог суда у Београду, да га заступа пред Високим саветом судства и другим надлежним органима поводом поднете дисциплинске пријаве. С обзиром да је овлашћење за заступање било непотпуно, Дисциплинска комисија је заказала рочиште за дисциплинску расправу на коме се судија против кога се води дисциплински поступак изјаснио да је члан Друштва судија Србије и да је као заступника овластио председника Друштва судија Србије, Драгану Бољевић, која је судија Апелационог суда у Београду, након чега је Дисциплинска комисија прихватила да као заступник судије у овом дисциплинском предмету поступа Драгана Бољевић у својству наведеном од стране судије против кога се води дисциплински поступак.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства наводи да је питање заступника правно питање које ће бити разматрано у одлуци, којом се буду ценили жалбени наводи Дисциплинског тужиоца, те приликом реферсиања предмета је непотребно задржавати се на овом делу, јер није у питању суштина ствари.

Мирјана Ивић, судија известилац се придружује речима председника Драгомира Милојевића и наводи да се на неколико страна решења Дисциплинске комисије Високог савета судства број 116-04-00441/201-05 од 28. октобра 2014. године образлаже зашто судија Драгана Бољевић може бити заступник у конкретном предмету.

У даљем излагању судија известилац наводи, да судија против кога се води дисциплински поступак, током целог поступка негира извршење дисциплинског прекршаја, а покретање поступка повезује са његовом конкретном одлуком од које није хтео да одустане.

Наиме, поводом првог текста објављеног у дневном листу „Политика“ од 13.12.2013. године под насловом „Мишковићу пасош враћен по закону“, радило се о његовој реакцији или демантију на један раније објављени текст у дневном листу „Информер“ са насловом „Судија тајно пустио Мишка у Лондон“ од 11.12.2013. године и то на насловној страни где се уз објављивање његовог имена и фотографије, без његовог знања и сагласности, нетачно наводи да је „без знања осталих чланова већа и мимо писарнице“ вратио пасош. Дан касније у „Политици“ (12.12.2013. године) је објављено и да Специјално тужилаштво о томе није било обавештено (што је тачно, али ни они нису требали у овој процесној ситуацији). У једном од даљих текстова у истом листу „Информер“ било је објављено и крајње злонамерно да „пара врти где бургија неће“, у истом листу још у новембру, 18.11. је била објављена ударна вест „Брука“ то што се растеже суђење Мирославу Мишковићу, иако су буквално били на почетку суђења. Туђе ћутање му није дозволило да остане пасиван и то је разлог зашто се огласио у медијима. Сматра да је то учинио на нужан и примерен начин, а никако супротно наведеним одредбама. Управа се није огласила демантијем ни знатно касније, иако је то у обавези по Судском пословнику, чак и када се званично дописом обратио ВФ Председника суда и Портпаролу којима је у прилогу доставио фотокопије свих наведених текстова захтевајући да објаве деманти.

Поводом текста објављеног у дневном листу „Политика“ од 29.12.2013. године са насловом „Судија Вучинић најављује жалбу на одлуку о смени“, у којем је објављена његова изјава, исти се односи на ранију функцију председника Посебног одељења за организовани криминал, са које је заиста смењен и у којем је, на позив новинара, изнео своја размишљања у вези правног средства које му стоје на располагању. Исто се односи на његову јавну функцију и сматра да је имао пуно право да реагује на тај начин, дајући објашњења у уставним и законским правним средствима и овлашћењима, посебно када је сматрао да је то учињено на незаконит начин у вези са јавном функцијом о којој јавност има право да буде информисана. Све се идентично односи и на текст под насловом „Политика сазнаје – судија Вучинић поднео уставну жалбу“, објављен у истоименим дневним новинама 20.02.2014. године. Сматра да се ово његово поступање поводом оба ова текста, где се говори о правним средствима која најављују било каквом правном логиком, не може уподобити да тиме даје недозвољене коментаре о конкретним судским одлукама, поступцима или предметима у смислу основног облика дисциплинског прекршаја из члана 90 став 1 тачка 13 Закона о судијама, а самим тим нема ни квалификованог облика. Облик заштите је судијско одлучивање или поступање у неком конкретном предмету, што би у вези са оним што ради, био кривични предмет, док се у тексту који се односи на његову смену ради о приговору који најављује, а у другом тексту о уставној жалби, што значи да се не ради о кривичном поступку који је у опису његовог поступања, већ у управном поступку у вези њега лично.

Поводом преостала два објављена текста, један у дневном листу „Блиц“ под насловом „Мишковић не може у Рим“ од 04.04.2014. године и дневном листу „Информер“ под насловом „Мишковић не сме из Србије још три месеца“ од 22.04.2014. године, који су се односили на поменути поступак, судија Вучинић истиче да је њиховим ауторима у сваком предметном тексту изричито наглашавао да одбија или да не жели да коментарише поступак који је у току, нити своју одлуку, што је потом и објављено, а што се у пријави занемарује како би се доказало да је наводно поступао незаконито. Ниједним законским или подзаконским актом није апсолутно забрањено да судије комуницирају са представницима медија, осим ако се то чини на непримерен начин у смислу поменуте одредбе, што се никако не може подвести под оно како је поступио. То што Судски пословник у већим судовима предвиђа могућност да се одреди од стране управе особа која ће у име суда комуницирати са медијима, ни на који начин не искључује право судијама и осталима да се обрате јавности, нарочито када су они први (изричито овлашћени), пасивни и кад сматрају да су у томе повређена или угрожена права у вези са радом или функцијом. Исто би морало бити изричито забрањено као што је то учињено унутрашњим актима појединих државних органа, што у суду то није случај.

Навео је да је предузетим активностима бранио судијску независност и самосталност и свој професионални углед, што је била његова професионална обавеза, али и право у складу са чланом 46 став 1 Устава Републике Србије и Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у члану 10 став 1.

У писаном изјашњењу Дисциплинској комисији је навео да нешто што је учинио као судија било законито и по уобичајеној процедури или како је увек поступао у сличним ситуацијама, када су други о томе ћутали, онда уствари нема одбрану, судија није дужан да икоме, па ни другим судијама, ни председнику суда, објашњава своја правна схватања и утврђено чињенично стање, изузев у образложењу одлуке или када закон то посебно налаже, а према ставу 1 исте законске одредбе судија је слободан у заступању свог схватања, утврђивању чињеница и примени права у свему о чему одлучује. Ове законске одредбе су изведене из уставних норми члана 145 став 4 Устава

РС, која одређује да судску одлуку може преиспитивати само надлежан суд у законом прописаном поступку, а такође забрањен је сваки други утицај на судије, притисак на учеснике у поступку, а исти Закон прописује и дужност председника суда да се стара о одржавању независности судија (члан 52 став 2). Додао је да сматра да је на правно дозвољен и етички начин бранио судијску независност и самосталност, али и свој професионални углед што је била његова професионална обавеза.

У усменој речи на рочишту за дисциплинску расправу је додао да је до краја бранио своју судијску одлуку од које није хтео да одустане ни по цену тадашњег положаја и функције, чак ни онда када му је то ставио у изглед подносилац дисциплинске пријаве и тадашњи вршилац функције Председника суда Александар Степановић. Не само да није нарушио углед и поверење јавности у судство, посматрано као целине те гране власти, што је неопходно да би наступило као конкретна последица поменутог квалификованог облика основног дисциплинског прекршаја и то не било како, већ да је тешко нарушио тај углед и поверење, већ, насупрот тужиоцу, сматра да је поступајући у својеврсној нужној одбрани заштитио тај углед и поверење. Што се тиче новинских натписа од 04.04.2014. године и 22.04.2014. године, то што је судија рекао представницима медија да је нешто, у овом случају захтев странке, одбио или да није одобрио, када је одлука већ донета и експедована, стварно не види како је то могло да наруши углед и поверење јавности или најшире посматрано грађана у судство. Одредба члана 90 став 1 Закона о судијама, на који се позвао тужилац, није најпрецизнија јер уопште не разрађује даљу диспозицију у смислу тога које би то конкретно понашање или предметно коментарисање било супротно закону, то се не разрађује ни у једној другој законској одредби. Даље је навео о каквој одлуци се ради, да је то наредба коју прати наредба судском депозиту да се из депозита извади путна исправа и да се преда окривљеном, коју предаје писарници на уобичајен начин.

У свим случајевима је био позван од стране новинара, изузев првог случаја на дан 13.12.2013. године, када је он сам позвао новинара „Политике“ након објављеног серијала текстова на тему враћања путне исправе када се први обратио том медију како би показао да је поступио законито и по уобичајеној процедури. Било му је чудно што тужилац за организовани криминал за новине даје изјаву да он не зна за ту одлуку, а када по закону он то и не треба да зна.

У решењу дисциплинске комисије се даље наводи да је судија против кога се води дисциплински поступак поступао као председник већа у предмету Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1-57/13, да је дана 5.12.2013. године, у том својству, донео одлуку у писаној форми у облику наредбе да окривљеном Мирославу Мишковићу, власнику „Делта холдинга“, као једном од окривљених у том кривичном поступку, привремено врати путну исправу ради одласка у Лондон са налогом судском депозиту да се путна исправа подигне и врати окривљеном, а након чега је у периоду од 13.12.2013. године до 22.04.2014. године давао изјаве у средствима јавног информисања и то дана 13.12.2013. године, везано за процедуру доношења поменуте одлуке, дана 29.12.2013. године везано за подношење приговора на одлуку ВФ Председника суда да се од 01.01.2014. године више не налази на месту председника Посебног одељења Вишег суда у Београду према годишњем распореду судија Вишег суда у Београду за 2014. годину и дана 20.02.2014. године везано за подношење уставне жалбе на одлуку Високог савета судства, којом је одбијена притужба судије, као и дана 04.04.2014. године и 22.04.2014. године везано за доношење одлуке да се одбије захтев окривљеног Мишковића да му се врати путна исправа ради одласка у Рим.

Спорно је да ли је поступајући на овај начин, наведен у предлогу за вођење дисциплинског поступка, судија против кога се води дисциплински поступак то

учинио неовлашћено и супротно одредбама закона и Судског пословника (одредба члана 58 став 1 и 4 Судског пословника), да ли је на тај начин давао коментаре у средствима јавног информисања о судским одлукама донетим у неправноснажном поступку у предмету Вишег суда у Београду и да ли је услед тога дошло до тешког нарушавања угледа и поверења јавности у судство, као квалификаторног облика тешког дисциплинског прекршаја из члана 90 став 2 Закона о судијама.

На спорне околности Дисциплинска комисија је извела бројне доказе, како предложене од стране Дисциплинског тужиоца, тако и од стране судије против кога се води дисциплински поступак, а у смислу члан 25 став 4 Правилника о дисциплинском поступку и дисциплинској одговорности Комисија је, по службеној дужности, извела доказе ради тачног и потпуног утврђивања чињеничног стања, док је одређене доказне предлоге странака одбила, као сувишне за доношење одлуке.

Судија против кога се води дисциплински поступак је, по сопственом признању, навео да је први разговор са новинаром „Политике“ обављен дана 13.12.2013. године, на његову иницијативу, а да су остали разговори са новинарима били по њиховом позиву, те да је истом дао обавештење да се строго придржавао закона и процедуре када је одлучио да Мирославу Мишковићу привремено врати пасош ради путовања у Лондон и објаснио да у случају Мишковића није одређена, продужена или укинута било каква мера што би био разлог да се затражи мишљење Специјалног тужиоца, да он сматра да мишљење тужиоца није потребно у оваквој ситуацији, иако је навео да нико нема право да тражи објашњење у вези са том одлуком, изјавио је „одлука и процедура су апсолутно законите и ја свој посао радим филигрански прецизно. Закон каже да после потврђивања оптужнице о овој мери одлучује председник већа“ и напоменуо „да је медијска спекулација да је Мишковићу пасош враћен тајно и да одлука није прошла кроз писарницу“ и даље објаснио „На перфидан начин приписује ми се законитост у процедури и ово доживљавам као притисак. Закон је апсолутно поштован. Тачно је да је Мишковићу враћен пасош на руке, како закон и налаже“, а на питање новинара какве ће бити последице и ко ће одговарати уколико се Мишковић 26. децембра не појави на суђењу изјавио је „Да ли ће се Мишковић вратити, ствар је процене, а процењено је на основу стања у предмету. Не желим да прогнозирам шта ће се догодити“, које чињенично стање произилази из објављеног текста у новинама. На околност догађаја који су претходили давању предметних изјава новинару листа „Политика“, а проверавајући наводе изјашњења судије против кога се води дисциплински поступак, да је поступајући на описани начин бранио своју одлуку од неоснованих напада у виду медијских спекулација да је окривљеном на незаконит начин враћена путна исправа, Дисциплинска комисија је извршила увид у новинске натписе, па је из насловне стране листа „Информер“ од 11.12.2013. године утврдила да је објављено „Откривамо незапамћен скандал у Специјалном суду – судија тајно пустио Мишка у Лондон“, дана 18.11.2013. године је у „Информеру“ објављен текст под насловом „Брука - растежу суђење Мирославу Мишковићу“ и објављен дотадашњи ток суђења, а у „Информеру“ од 16.10.2013. године и 16.12.2013. године у „Стрипформеру“ су објављени цртежи са суђења у форми карикатуре, а на насловној страни „Политике“ од 12.12.2013. године је објављено „Тужилаштво необавештено о Мишковићевом путу у Лондон“ – „Према Закону суд је требало да затражи мишљење од тужиоца пре него што је одлучило да врати пасош власнику „Делта холдинга“, а у том листу је објављен текст са истим насловом где је, између осталог, пренета и изјава Миљка Радисављевића, специјалног тужиоца, у коме се, између осталог, каже да је правило да се све одлуке достављају странкама, али то у овом случају није учињено. На крају поменутог текста су цитиране речи „једног од судија који није желео да му објавимо име“, па је наведено: „Догађа се да оптужени затраже да им се одобри пут у

иностранство. О сваком случају одлучује се на основу посебне процене, али Мишковић је сувише важан да би се јемство и обећање прихватило као гаранција да неће побећи“. Наведене новинске чланке је Дисциплинској комисији предао, уз писано изјашњење, судија против кога се води дисциплински поступак, исти нису оспорени од стране Дисциплинског тужиоца па их је Дисциплинска комисија у потпуности прихватила, а исти потврђују изјашњење судије да је пре његове изјаве у средствима јавног информисања дана 13.12.2013. године објављено више новинских чланака у којима се на негативан начин коментарисала његова одлука у својству председника већа да једном од окривљених врати путну исправу на одређено време ради пута у иностранство, којом одлуком је и Специјални тужилац био незадовољан, представљено је да је иста незаконита у смислу процедуре, па су самим тим објављени натписи нарушили углед и поверење јавности у судство (нашта указује сама употреба речи „скандал“).

Судија известилац, Мирјана Ивић наводи да је део који следи јако битан за одлучивање у овом предмету и због тога напомиње да се обрти посебна пажња. Наиме, у решењу Дисциплинске комисије се наводи да увидом у допис Вишег суда у Београду, Посебно одељење под ознаком „службено“ од 30.12.2013. године упућен Вишем суду у Београду и то ВФ Председника суда, судији Александру Степановићу, са предметом „саопштење уз деманти“ који је Дисциплинској комисији предао судија против кога се води дисциплински поступак, утврђује се да се судија обратио ВФ Председнику суда, наводећи да су у дневном листу „Информер“ у више наврата изречене грубе неистине на његов рачун као судије Посебног одељења за организовани криминал, тиме и на рачун суда које су поновљене 29.12.2013. године и емисији „Тешка реч“ и да сматра да су се стекли услови да се суд јавно огласи са саопштењем да се ради о неистинитим и произвољним тврдњама, уз захтев главном и одговорном уреднику „Информера“ да објави деманти у најкраћем року, а потом се позива на текстове који су на ту тему објављени и наводи се да је, осим што је неистинито и крајње непримерено, сматра да је супротно свим правилима објективног новинарског извештавања и етичком кодексу те струке, те да ниједна правно уређена држава или она која то макар претендује, нити њени државни органи, међу којима у правном систему значајно место заузима суд, не би смели да игноришу и чак не реагују на исте и да толеришу овакво тенденциозно и необјективно вршење новинарског позива и обмањивања јавности на своју штету пре свега ауторитета и угледа суда, а у прилогу је достављена у копијама документација на основу које се види да није поступано тајно, већ да је примењена законска и уобичајена процедура, као и копије текста илустрације „Информера“ од 11. и 27.12.2013. године. Текст исте садржине послат је и потпаролу Душици Ристић. Из извештаја Вишег суда у Београду VIII Су.бр.14-251-1 од 24.10.2014. године, који је Дисциплинска комисија прибавила од истог органа, утврђује се да је судија Посебног одељења Вишег суда у Београду Владимир Вучинић обратио тадашњем ВФ Председнику Вишег суда у Београду и тадашњем потпаролу суда дописима од 30.12.2013. године, 19 дана након објављивања текста у дневним новинама „Информер“, истог дана када је поднео и допуну притужбе Високом савету против ВФ Председника суда, да се у међувремену, односно пре и након објављеног спорног текста више пута самоиницијативно, без знања судске управе, укључујући и потпарола суда, у континуитету обраћао медијима (како у штампаним, тако и у електронским издањима и то дана 10.08.2013. године, 13.12.2013. године, 26.12.2013. године, 28.12.2013. године, 29.12.2013. године, 20.02.2014. године и 4.04.2014. године и 22.04.2014. године), све на начин супротан закону и Судском пословнику. Виши суд у Београду је 30.12.2013. године издао саопштење представницима медија које је, између осталог, пренето у дневним

новинама „Политика“ у тробројном издању од 31.12.2013. године, 1. и 2.01.2014. године, а из тог обавештења под насловом „Судији Вучинићу истекао мандат, није смењен“, произилази да је дат коментар везано за изјаве судије Владимира Вучинића о његовој смени са места руководиоца Посебног одељења за организовани криминал, те да је саопштено да је председник Посебног одељења биран на време од 4 године, па је ВФ Председник суда зато и одредио другог судију из редова судија Посебног одељења као руководиоца, уместо судије Вучинића.

Дисциплинска комисија је прихватила наведени допис који је судија против кога се води дисциплински поступак упутио Судској управи, односно ВФ Председнику суда и портпаролу, али након објављивања спорног текста у листу „Политика“ од 13.12.2013. године, у коме је лично објаснио процедуру доношења такве одлуке, као и допис Вишег суда у Београду из кога се, у смислу одлучних чињеница, утврђује да лица овлашћена за комуникацију са медијима, односно координатор за медије или ВФ Председника суда средствима јавног информисања нису давали изјаве везано за законитост или незаконитост у процедури доношења одлуке о враћању путне исправе окривљеном Мишковићу ради пута у Лондон, већ да су дали саопштење да се судија Вучинић више не налази на месту председника Посебног одељења за организовани криминал, због истека времена за које је постављен на ту дужност.

Имајући у виду важеће одредбе Судског пословника, Дисциплинска комисија налази да судија Владимир Вучинић, формално-правно посматрано, у објективном смислу, није имао својство лица овлашћеног за давање изјава у средствима јавног информисања, јер за то постоје лица која су овлашћена одредбама Судског пословника. У Закону о судијама не постоји одредба која императивно забрањује судији да може дати изјаву у средствима јавног информисања, нити се Дисциплински тужилац у диспозитиву предлога за вођење дисциплинског поступка позвао на неку конкретну одредбу Закона о судијама или било ког другог закона. Законска формулација објективног бића дисциплинског прекршаја из алинеје 13 „на начин супротан закону и Судском пословнику“, упућује на бланкетан карактер ове норме и кумулативну повреду закона и Судског пословника. Стога је, по становишту Комисије, нужно проценити и мотиве и побуде са којих је судија то учинио, те његов субјективни однос према основном и тешком облику дисциплинског прекршаја, као и да ли је обраћање медијима, имајући у виду садржину изјава, довело до тешког нарушавања угледа и поверења јавности у судство. Чињеница је да судија није дужан да икоме објашњава своја правна схватања и утврђено чињенично стање изузев у образложењу одлуке или када то закон посебно налаже, а такође стоји и чињеница да је судија слободан у заступању свог схватања, утврђивању чињенице и примени права у свему о чему одлучује. У конкретном случају, у периоду који је претходио давању изјава у средствима јавног информисања, судија као председник већа је донео једну одлуку у кривичном предмету, одлучујући о захтеву странке, сходно сопственом тумачењу правних норми налазећи да у процедуралном смислу није било нужно затражити мишљење јавног тужиоца јер се не ради о укидању, одређењу или продужењу било какве мере, већ само о привременом повратку путне исправе на одређени период. С обзиром да је и од судске управе затражио да демантује натписе да је процедура била незаконита и медијску спекулацију да је пасош враћен тајно, а на које судска управа није одговорила и у том смислу није демантовала наводе судије, то упућује на закључак да је имала другачије правно схватање. Дисциплинска комисија налази да судија није био дужан да објашњава своју одлуку било коме, па ни председнику суда, нити колегама, као ни медијима. Међутим, имајући у виду да су ранији натписи довели до нарушавања угледа и поверења јавности у судство самим тим што је било

представљено да није испоштована законска процедура и да је поступљено неовлашћено, тајно и закулисно, судија је то учинио у циљу да увери јавност да је одлука законита.

Судија против кога се води дисциплински поступак се на рочишту за дисциплинску расправу бранио да је „поступао у нужној одбрани“, као и да је у смислу одредбе члана 3 Закона о судијама био дужан да у свакој прилици одржи поверење у своју независност и непристрасност, што је Дисциплинска комисија прихватила имајући у виду хронологију догађања, да се ради о кривичном предмету за који је заинтересована како домаћа, тако и страна јавност, потом да су изјаве у средствима јавног информисања по својој садржини дате као објашњење законске процедуре у доношењу одлуке, односно сопствено тумачење правне норме, да то нису учинила функционално надлежна лица према Судском пословнику (услед неслагања са одлуком или нарушених међуљудских односа насталих након доношења одлуке), а који су могла (и сходно Судском пословнику била дужна) да, у смислу тачног и потпуног извештавања јавности, објасне медијима да се ради о судијском тумачењу права, поступајући, не само по писаном захтеву судије, који им је упућен након давања изјава у медијима, већ по службеној дужности, одмах по доношењу одлуке и објављивању натписа у медијима.

Следствено томе, Дисциплинска комисија је становишта да наведене побуде из којих је судија деловао искључују постојање како основног облика дисциплинског прекршаја из члана 90 став 1 алинеја 13 Закона о судијама, тако и квалификованог облика у виду тешког нарушавања угледа и поверења јавности у судство. С тим у вези, Дисциплинска комисија налази да Дисциплински тужилац није пружио доказе на околност да је иступањем судије у медијима дошло до тешког нарушавања угледа и поверења јавности у судство, на ту околност је предложио прибављање извода из стања са друштвених мрежа који предлог је био непрецизан, а након што је Дисциплинска комисија одбила да то учини, Дисциплински тужилац је имао довољно времена да до наредног рочишта прибави доказе на ту околност, што није учинио, већ је управо супротно, судија против кога се води дисциплински поступак Дисциплинској комисији доставио коментаре.

У предлогу Дисциплинског тужиоца, судији није стављено на терет да је пре прве изјаве за лист „Политика“ од 13.12.2013. године, више пута упозораван од стране ВФ Председника суда да не даје изјаве за новине, као и да се надлежни у Вишем суду за комуникацију са медијима ниједном приликом нису обратили медијима у вези спорне одлуке о привременом враћању путне исправе, Дисциплинска комисија је одбила доказне предлоге Дисциплинског тужиоца да се као сведок испита портпарол Вишег суда, налазећи да би извођење овог доказа непотребно пролонгирало дисциплински поступак који је по закону хитан, а не би допринело разјашњењу ствари (имајући у виду чињенични опис дисциплинског прекршаја).

На основу свега изнетог Дисциплинска комисија је одбила предлог Дисциплинског тужиоца јер је нашла да се оваквим изјавама, на начин како је то учињено, у погледу форме и садржине, не остварују елементи поменутог дисциплинског прекршаја.

Судија известилац Мирјана Ивић прелази на реферисање жалбе Дисциплинског тужиоца. У жалби се наводи да је иста изјављена због битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. У жалби се понављају наводи истицани током поступка, такође

указује се на погрешно тумачење одредби о заступању и истиче се да су не прихватљиви дати разлози и заузет став Дисциплинске комисије у образложењу решења страна 5 пасус 2 да није било сметњи да се судија Апелационог суда у Београду који је истворемено и председник Друштва судија Србије ангажује као заступник судије у овом поступку обзиром на овлашћења као председника друштва чији је члан судија Вучинић против кога се води дисциплински поступак а који је својим радњама бранио независност и самосталност положаја судије што је један од циљева овог друштва прописан Статутом. Ови наводи Дисциплинске комисије у образложењу решења доводе до закључка да је Дисциплинска комисија пре доказног поступка и било ког изведеног доказа унапред донела одлуку и утврдила мотив за јавно иступање судије Вучинића у јавним медијима што даље образлаже као одлучну чињеницу за своју одлуку у решењу на страни 17 пасус 2 “наведене побуде из којих је судија деловао (поступао у нужној одбрани) ради одржања поверења у своју независност и непристрасност искључују постојање дисциплинског прекршаја из члана 90 став 1 алинеја 13 као и дисциплинског прекршаја из члана 90 став 2 Закона о судијама”. У жалби се даље наводи да Дисциплинска комисија пропустила да потпуно утврди чињенично стање и да није тачан навод Дисциплинске комисије да је предлог Дисциплинског тужиоца био непрецизан јер је исти на дисциплинској расправи дана 14.10.2014. године прецизиран на тај начин што је предложено да се прибаве коментари објављени на веб сајту дневних новина у којима су објављени чланци који су предмет дисциплинског поступка након чега је Дисциплинска комисија решењем одбила овај доказни предлог. Нејасно је образложење одлуке Дисциплинске комисије да је Дисциплински тужилац могао да прибави предложени доказ до наредног рочишта јер зашто би исти уопште био прибављан обзиром да је овај доказни предлог и извођење овог доказа одбијено од стране Дисциплинске комисије. У жалби се такође истиче да из решења произилази да је судија дао изјаву за јавност, али да је то учинио у „нужној одбрани“ које образложење је неприхватљиво, те се прво пут у жалби помињу и повреде Етичког кодекса, али да иако је етичким кодексом између осталог прописано начело достојанствености, судији није стављена на терет повреда етичког кодекса већ дисциплински прекршај прописан одредбом члана 90 став 1 алинеја 13 Закона о судијама и његов тежи облик прописан одредбом чл. 90 став 2 Закона о судијама па се Дисциплинска комисија кретала у границама предлога за вођење дисциплинског поступка.

Судија известилац наводи да су свим члановима Савета достављени ожалбено решење и жалба Дисциплинског тужиоца, али само због присуства јавности исцрпно наводи садржину истих, али се у погледу навода жалбе више не би задржавала на истим, само би се осврнула на наводе да је у жалби наведено да је контрадикторан став Дисциплинске комисије у коме комисија утврђује да судија Владимир Вучинић формално правно посматрано у објективном смислу није имао својство лица овлашћеног за давање изјава у средствима јавног информисања, јер за то постоје лица која су овлашћена одредбама Судског пословника, а касније то право судији признаје сматрајући да му то право припада узимајући у обзир мотиве и побуде из којих је судија то учинио.

Судија известилац ће се само кратко осврнути на наводе из одговора на жалбу заступника Владимира Вучинића, судије Драгане Бољевић која је навела да коментари који су приложени уз жалбу, који се према својој бројности најпртежније односе на први текст, не потврђују тезу тужиоца да је обраћање судије Вучинића медијима нарушило углед и поверење јавности у судство. Ове доказе уопште не треба узети у обзир, јер се према члану 29. став 4. Правилника о дисциплинском поступку и

дисциплинској одговорности судија „у жалби могу износити нове чињенице и предлагати нови доказисамо ако жалилац учини вероватним да их без своје кривице није могао изнети, односно предложити у току првостепеног дисциплинског поступка“. Дисциплински тужилац се није раније потрудио да их систематизује, конкретизује и прецизира, иако је могао, па је Дисциплинска комисија с пуним правом одбила његов предлог изнет у том смеру, као неодређен, непрецизан и сувишан. У жалби није понуђена било какава валидна документација, нити одговор на кључна питања у вези са истим, као што су: шта је то у понашању судије Вучинића супротно закону, којим законом је и којом одредбом прописана диспозиција коју је он прекршио; који су субјективни елементи за то, а поговтово где се налази и која то бланкетна норма је прекршена. У вези наводи из решења дисциплинске комисије, када се наводи да је судија Вучинић потупао у „нужној одбрани“, како то замишља дисциплински тужилац да се примењује само кривично процесно, а не и материјално право. Да ли то значи да се не примењује устав ове земље и сви закони и да се судија може огласити одговорним за прекршај уз игнорисање целокупног материјалног права, односно правног поретка? У суштини оспорава се жалба у целини и износи став да је треба одбити и потврдити решење дисциплинске комисије.

Судија известилац, Мирјана Ивић завршава реферисање предмета констатацијом да је исто било неуобичајено дуго, али да имајући у виду медијску заинтересованост и превелику пажњу коју је привукао овај предмет, наведени начин излагања је био у складу са околностима.

Драгомир Милојевић, председник Високог савет судства, наводи да пошто је ово јавна седница, на седници су присутни судија Владимир Вучинић и заступник судија Драгана Бољевић, те иако је неуобичајено да се даје коментар на одговор на жалбу, јер он то у својој пракси није радио, они ипак имају могућност да се изјасне и додају нешто ако желе.

Судија Драгана Бољевић, у својству заступника, наводи да је одлука Дисциплинске комисије правилна, да не стоје наводи из жалбе Дисциплинског тужиоца у погледу правне квалификације, јер нису оставрена обележја ни основног облика дисциплинског прекршаја, те не стоји да судију треба огласити одговорним за тежак дисциплински прекршај, имајући у виду законску дефиницију тешког дисциплинског прекршаја да је потребно да наступи последица у виду озбиљног поремећаја у вршењу судске власти или обављања радних задатака у суду или до тешког нарушавања угледа и поверења јавности у судство, а до чега није дошло. Наиме судији Вучинићу се ставља на терет да је пет пута коментарисао у средствима јавног информисања своје одлуке на начин супротан Закону и Судском пословнику. Међутим, две одлуке се односе на то да ће користити законска средства за заштиту својих права, као грађанини ове земље. Што се тиче остале три одлуке, ова држава треба да буде поносна што има таквог судију, што доноси одлуке „филигрански прецизно“ у свему у складу са законом. Наиме, против њега објављен велики број нападачких чланака, а супротно Судском пословнику на исте није реаговао председник суда, а што је била његова дужност и дужност портпарола суда и судске управе, према Судском пословнику. Није требао судија Вучинић да позива председника суда да реагује на натписе у новинама, то је председник требао да уради много раније, јер то није његово право, већ његова дужност као председника суда, а то је објективно и тачно обавештавање јавности о поступцима из надлежности суда којим руководи. Ниједан закон не забрањује, као ни европски акти излажење судије у јавност, судија треба да буде уздржан и оставља утисак о сопственој уздржаности у јавности, али Закон не

прописује забрану иступања у јавност, него само не допушта да то иступање буде на начин супротан закону и судском пословнику. Судија је изашао у јавност водећи рачуна о интересима поступка, правичности, није судија оцену предмета реферисао, коментарисао је само поступак, ако је и поступак коментарисао. Дисциплински тужилац на неубичајен начин прилази праву, сматрајући да све што није изричито дозвољено је забрањено. Људска права се могу ограничити само Уставом и законима, али не и подзаконским актима, које доноси извршна власт. Изражава да је изненађена концептом седнице јер није присутан Дисциплински тужилац. С тим у вези, предлаже да Високи савет судства у смислу члана 37. став 4. Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, одбаци поднету жалбу Дисциплинског тужиоца. За случај да се уђе у мериторно одлучивање, предлаже да се изјављена жалба одбије као неоснована.

Судија Владимир Вучинић наводи да жели да се овај поступак заврши јер је исти ушао у трећу календарску годину, а прилично га све то ремети у раду. Он је невољно ушао у целу причу, сматра да није довео у питање своју непристрасност, јер је његово поступање било усмерено у правцу сопствене одбране. Он је само желео да тачно информише јавност, он ни суштински, ни објективно није ушао у конкретну одлуку, јер је у питању процесна природа наведеног акта, а на тај начин није угрозио правичност јер је само објашњавао законску процедуру. Наводи да се обратио Управи суда за деманти јер је Управа ћутала, а такође се обратио и председнику Апелационог суда у Београду јер је надлежан да надзире рад нижестепеног суда, а све то није предузето са њихове стране, па је то био разлог његовог обраћања медијима. Сем тог првог обраћања медијима дана 13.12.2013. године када је он позвао новинаре и дао изјаве које су касније објављене, сва остала општења са новинарима су била кратка преко СМС-а, они га питају да ли је тачно или није тачно нешто што су чули, он им кратко одговори са „да“ или „не“. У том смислу наводи да је то његов „професионални грех“. У погледу поднете жалбе, наводи да се не може игнорисати целокупно право ове земље – Устав и материјални закони. У његовом поступању нема субјективног елемента, јер сви изложени коментари се баве последицом на првобитну реакцију и све што је изнео је везано за струку, а не лични аспект његове личности. Он сматра да је његова дужност била да реагује.

Драгомир Милојевић затвара седницу за јавност.

Седницу напуштају Владимир Вучинић - судија Вишег суда у Београду, судија Драгана Бољевић, у својству заступника и представници медија.

Прелази се на дискусију о предмету Друге тачке дневног реда.

Након дискусије, искристалисала су се два предлога како одлучити у овом случају:

1. предлог: да се жалба дисциплинског тужиоца одбије као неоснована и потврди решење Дисциплинске комисије;
2. предлог: да се уважи жалба Дисциплинског тужиоца и преиначи решење Дисциплинске комисије.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства ставља на гласање први предлог:

[REDACTED]

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства ставља на гласање други предлог:

[REDACTED]

Након спроведеног гласања, Високи савет судства је [REDACTED] донео одлуку:

УСВАЈА СЕ жалба Дисциплинског тужиоца и **ПРЕИНАЧАВА СЕ** решење Дисциплинске комисије број 116-04-00441/2014-05 од 28.10.2014. године, усваја се предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број 116-04-324/2014-03 од 16.06.2014. године, **против судије Вишег суда у Београду, Владимира Вучинћа и**

ОГЛАШАВА СЕ ОДГОВОРНИМ

- због тога што је дана 13.12.2013. године, давао коментаре у средствима јавног информисања на начин супротан Закону и Судском пословнику, о судској одлуци донетој у неправноснажном поступку у предмету Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1. 57/13 у коме је поступао као председник већа, иако је био свестан да то чини неовлашћено и супротно одредбама члана 74. став. 1. Закона о уређењу судова и члана 58. став 1. и 4. Судског пословника, на тај начин што је у разговору за „Политику“ дао обавештење које је објављено у електронским новинама „Политика“ у коме наводи „да се строго придржавао закона и процедуре када је одлучио да Мирославу Мишковићу, власнику „Делта холдинга“ привремено врати пасош ради путовања у Лондон“ и објаснио да „у случају Мишковића није одређена, продужена или укинута било каква мера, што би био разлог да се затражи мишљење специјалног тужиоца, да он сматра да мишљење тужиоца није било потребно у оваквој ситуацији“, и иако је навео да нико нема права да тражи објашњење у вези са том одлуком, изјавио је „Одлука и процедура су апсолутно законите а ја свој посао радим филигрански прецизно. Закон каже да после потврђивања оптужнице о овој мери одлучује председник већа“, и напоменуо „да је медијска спекулација да је Мишковићу пасош враћен тајно и да одлука није прошла кроз писарницу“, и даље објаснио „На перфидан начин приписује ми се незаконитост у процедури и ово доживљавам као притисак. Закон је апсолутно поштован. Тачно је да је Мишковићу враћен пасош на руке, како закон и налаже“, а на питање новинара какве ће бити последице и ко ће одговарати уколико се Мишковић 26. децембра не појави на суђењу изјавио је „Да ли ће се Мишковић вратити, ствар је процене, а процењено је на основу стања у предмету. Не желим да прогнозирам шта ће се догодити“.

- чиме је извршио дисциплински прекршај *давање коментара о судским одлукама, поступцима или предметима у средствима јавног информисања на начин супротан закону и Судском пословнику* из члана 90 став 1 алинеја 13 Закона о судијама.

па му Високи савет судства, применом наведеног законског прописа и на основу члана 91. Закона о судијама и члана 38. Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова ИЗРИЧЕ дисциплинску санкцију

ЈАВНУ ОПОМЕНУ.

На седницу долази Никола Селаковић, министар правде.

3. Доношење одлуке о поднетим пријавама кандидата на оглас за избор судија у Вишем суду у Врању, који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 30/15 дана 27. марта 2015. године

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства поводом 3. тачке дневног реда наводи да је оглашен избор за Виши суд у Врању, бира се један судија, да се пријавило 20 кандидата, од тога 14 судија и да реч даје Мирољубу Томићу, председнику Комисије за избор судија за Виши суд у Врању.

Мирољуб Томић, председник Комисије за избор судија за Виши суд у Врању, наводи да је Комисија за избор судија за Виши суд у Врању радила у саставу – он као председник Комисије и чланови Комисије, судије Мирјана Ивић и Бранка Банчевић. На наведени оглас пријавило се 20 кандидата и то: из реда судија **14 кандидата**, из реда судијских помоћника 2 кандидата и из реда осталих лица 4 кандидата. Све поднете пријаве су уредне и благовремене. Разговор са кандидатима који нису на судијској функцији је обављен и сви позвани кандидати су приступила на разговор дана 27.05.2015.године. Прибављена су мишљења за све кандидате и извештаји о раду за кандидате из реда судија. Имајући у виду да се ради о избору за Виши суд, Комисија је заузела став да треба да се бира кандидат из реда судија. Приликом одабира кандидата водило се рачуна и о материји у којој поступају кандидати, јер су упознати да Виши суд у Врању има потребу за судијама у парничном одељењу, па су по том основу прескочени кандидати који су одлични, али поступају у другим материјама. Такође, у великој мери на предлог Комисије су утицала и прибављена мишљења судова, нарочито Апелационог суда у Нишу.

Председник Комисије предлаже следећег кандидата за избор у Виши суд у Врању:

1. Даринка Станковић – судија Основног суда у Врању, рођена 20.08.1959. године, од 1989. године до 31.12.2009. године судија Општинског суда у Врању, од 01.01.2010. године судија Основног суда у Врању. Добила позитивно мишљење Основног суда у Врању и највећи број гласова од колега и подршку Вишег суда у Врању – добила један глас, а од Апелационог суда у Нишу добила велики број гласова, и то 24, што је Комисија посебно имала у виду. Поступа у парничној материји, има изузетне резултате рада.

Судија Мирољуб Томић истиче да је било још добрих кандидата, али да је Комисија имала у виду да је питању судија који поступа у парничној материји, да се ради о дугогодишњем судији, са пуно година радног искуства. У најужем избору је била и Зорица Стојчић, исто су годиште, исто поступа у парничној материји, резултати рада су приближни, мало боље резултате рада остварује Даринка у 2013. и 2014. години, али је опредељујућа била дужина судијског стажа јер је Даринка Станковић судија од 1989. године.

Никола Селаковић, министар правде, подржава предлог Комисије, јер у конкретном случају судија Даринка Станковић има највећу подршку колега у суду у ком ради, дугогодишње судијско искуство и из године у годину побољшане резултате рада. Проблем у Вишем суду у Врању је то што поступају само две судије у парници, тако да сматра да је предложени кандидат по свим критеријумима заслужио напредовање.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, закључује да из свега наведеног, нема разлога да се њен рад не награди одласком у Виши суд и омогући даљи напредак у каријери.

Након дискусије, Високи савет судства је [REDACTED] донео одлуку о избору једног судије у Виши суд у Врању, тако што се:

1. Даринка Станковић– судија Основног суда у Врању, бира за судију Вишег суда у Врању.

4. Доношење одлуке о поднетим пријавама кандидата на оглас за избор судија у Привредном суду у Новом Саду, који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 30/15 дана 27. марта 2015. године

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства поводом 4. тачке дневног реда наводи да је оглашен избор за Виши суд у Новом Саду, бира се пет судија, да се пријавило много кандидата - 97, од тога 64 судије и да реч даје Мирољубу Томићу, председнику Комисије за избор судија за Виши суд у Новом Саду.

Мирољуб Томић, председник Комисије за избор судија за Виши суд у Новом Саду, наводи да је Комисија за избор судија за Виши суд у Новом Саду радила у саставу – он као председник Комисије и чланови Комисије, судије Мирјана Ивић и Бранка Банчевић. На наведени оглас пријавило се 97 кандидата и то: из реда судија **64 кандидата**, из реда судијских помоћника 27 кандидата и из реда осталих лица 6 кандидата. Све поднете пријаве су уредне и благовремене. Разговор са кандидатима који нису на судијској функцији је обављен и сви позвани кандидати су приступила на разговор. Прибављена су мишљења за све кандидате и извештаји о раду за кандидате из реда судија. Имајући у виду да се ради о избору за Виши суд, Комисија је заузела став да треба да се бирају кандидати из реда судија. Приликом одабира кандидата водило се рачуна и о материји у којој поступају кандидати, јер су упознати да Виши суд у Новом Саду има потребу за судијама у парничном одељењу, па су по том основу прескочени кандидати који су одлични, али поступају у другим материјама. Такође, у великој мери на предлог Комисије су утицала и прибављена мишљења судова, нарочито Вишег суда у Новом Саду.

Председник Комисије наводи да се нису јасно искристалисали предлози јер има пуно добрих кандидата, издвојиће следеће кандидате за избор за Виши суд у Новом Саду, с тим што очекује да и остали чланови изнесу своје предлоге:

1. Анђелка Станојевић – судија Основног суда у Новом Саду, рођена 23.01.1952. године, од 2003. године до 31.12.2009. године судија Општинског суда у Новом Саду, од 21.11.2011. године судија Основног суда у Новом Саду, од 23.05.2014. године је председник суда. Добила позитивно мишљење Основног суда у Новом Саду и највећи број гласова од колега и подршку Вишег суда у Новом Саду – добила највећи број гласова, што је Комисија посебно имала у виду. Поступа у парничној материји, има изузетне резултате рада. Комисија је ценила чињеницу да је кандидат председник суда, али није могла да је прескочи из разлога што има највећу подршку и матичног и непосредно вишег суда.
2. Ивана Стеванов – судија Основног суда у Новом Саду, рођена 11.08.1975. године, од 2005. године до 31.12.2009. године судија Општинског суда у Новом Саду, од 01.01.2010. године судија Основног суда у Новом Саду. Добила позитивно мишљење Основног суда у Новом Саду и велики број гласова од колега и подршку Вишег суда у Новом Саду – 2. по броју гласова, што је Комисија посебно имала у виду. Поступа у парничној материји, има изузетне резултате рада.
3. Душка Симић – судија Основног суда у Новом Саду, рођена 09.06.1971. године, од 01.01.2010. године судија Основног суда у Новом Саду. Добила позитивно мишљење Основног суда у Новом Саду и велики број гласова од колега и подршку Вишег суда у Новом Саду – велики број гласова, што је Комисија посебно имала у виду. Поступа у парничној материји, има изузетне резултате рада, велики број ожалбених одлука и минималан број укинутих одлука.
4. Весна Бојовић – судија Основног суда у Новом Саду, рођена 19.11.1974. године, од 01.01.2010. године судија Основног суда у Новом Саду. Добила позитивно мишљење Основног суда у Новом Саду и велики број гласова од колега и подршку Вишег суда у Новом Саду – велики број гласова, што је Комисија посебно имала у виду. Поступа у парничној материји, има јако добре резултате рада.
5. Ксенија Рончевић – судија Основног суда у Новом Саду, рођена 09.11.1978. године, од 01.01.2010. године судија Основног суда у Новом Саду. Добила позитивно мишљење Основног суда у Новом Саду и велики број гласова од колега – 2. по броју гласова и подршку Вишег суда у Новом Саду – велики број гласова, што је Комисија посебно имала у виду. Поступа у парничној материји, има јако добре резултате рада.
6. Јадранка Мали - судија Основног суда у Новом Саду, рођена 18.09.1976. године, од 01.01.2010. године судија Основног суда у Новом Саду. Добила позитивно мишљење Основног суда у Новом Саду и велики број гласова од колега – 5. по броју гласова и подршку Вишег суда у Новом Саду – велики број гласова, што је Комисија посебно имала у виду. Поступа у парничној материји, има јако добре резултате рада, велики број ожалбених одлука и минималан број укинутих одлука.

Судија Мирољуб Томић истиче да је било још добрих кандидата, али да је Комисија имала у виду да постоји потреба за судијама који поступају у парничној материји, предлаже да и други чланови Савета дају своја запажања о предложеним кандидатима и да истакну ако има још неко ко се по њиховом мишљењу издваја.

Никола Селкаовић, министар правде, наводи да треба водити рачуна о заступљености мањинских заједница на територији Војводине, јер на овом подручју постоји потреба да се бирају судије које знају мађарски језик и које знају да воде поступак на мађарском језику. С тим у вези, истакао би кандидата Еву Вукашиновић, која се до сада није налазила на судијској функцији, али је она конкурисала и за Основни и за Виши суд у Новом Саду и то је кандидат који поседује знање мађарског језика, неопходно да би се поступак суђења одвијао на језику националне мањине. У погледу предложених кандидата, наводи да су сви сјајни, али да сматра да судија Анђелка Станојевић не треба да се помера из Основног суда из разлога што је председник суда, мандат је добила на пет година, прошле године је изабрана за председника, а такође такву ситуацију смо имали и код судије Душана Љутића, који је сјајан кандидат, али који није изабран за Апелациони суд у Крагујевцу из разлога што је председник суда у Горњем Милановцу. У погледу осталих кандидата подржава предлог Комисије.

Судија Соња Видановић истиче да, пошто долази са подручја Војводине, је добро упозната са проблемеом недостатка судија који би судили на језику националне мањине и да кандидата Еву Вукашиновић треба имати у виду приликом избора судија за Основни суд у Новом Саду, а за Виши суд ипак не, јер се ради о лицу које ради ван правосуђа.

Судија Мирољуб Томић наводи да су кандидати предложени по критеријуму остварених резултата рада, мишљења колегијума који су се изјашњавали о њима и да има још кандидата који су ушли у ужи круг, судија Јадранка Мали је свакако ту.

Никола Селкаовић, министар правде, наводи да треба имати у виду знање мађарског језика, али да треба изабрати судије које знају да суде свима, а сам изузетак ће бити суђење на мађарском језику. С тим у вези, знање језика је предност, али не и једини критеријум.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства предлаже да, након дискусије о кандидатима, председник Комисије да предлог за избор судија који би се ставио на гласање.

Мирољуб Томић, председник Комисије, предлаже следеће кандидате за избор за Виши суд у Новом Саду:

1. Ивана Стеванов – судија Основног суда у Новом Саду,
2. Душка Симић – судија Основног суда у Новом Саду,
3. Весна Бојовић – судија Основног суда у Новом Саду,
4. Ксенија Рончевић – судија Основног суда у Новом Саду,
5. Јадранка Мали - судија Основног суда у Новом Саду.

Након дискусије, Високи савет судства је [REDACTED] донео одлуку о избору пет судија за Виши суд у Новом Саду, тако што се:

1. Ивана Стеванов – судија Основног суда у Новом Саду, бира за судију Вишег суда у Новом Саду;
2. Душка Симић – судија Основног суда у Новом Саду, бира за судију Вишег суда у Новом Саду;
3. Весна Бојовић – судија Основног суда у Новом Саду, бира за судију Вишег суда

у Новом Саду;

4. Ксенија Рончевић – судија Основног суда у Новом Саду, бира за судију Вишег суда у Новом Саду;

5. Јадранка Мали - судија Основног суда у Новом Саду бира за судију Вишег суда у Новом Саду.

5. Доношење одлуке о поднетим пријавама кандидата на оглас за избор судија у Вишем суду у Сремској Митровици, који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 30/15 дана 27. марта 2015. године

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства поводом 5. тачке дневног реда наводи да је оглашен избор за Виши суд у Сремској Митровици, бира се један судија, да се пријавило 22 кандидата, од тога 14 судија и да реч даје Мирољубу Томићу, председнику Комисије за избор судија за Виши суд у Сремској Митровици.

Мирољуб Томић, председник Комисије за избор судија за Виши суд у Сремској Митровици наводи да је Комисија за избор судија за Виши суд у Сремској Митровици радила у саставу – он као председник Комисије и чланови Комисије, судије Мирјана Ивић и Бранка Банчевић. На наведени оглас пријавило се 22 кандидата и то: из реда судија **14 кандидата**, из реда судијских помоћника 6 кандидата и из реда осталих лица 2 кандидата. Све поднете пријаве су уредне и благовремене. Разговор са кандидатима који нису на судијској функцији је обављен и сви позвани кандидати су приступила на разговор, осим једног кандидата који је уредно позван, али се није налазио у земљи у дужем временском периоду, те са њим није било могуће обавити разговор. Прибављена су мишљења за све кандидате и извештаји о раду за кандидате из реда судија. Имајући у виду да се ради о избору за Виши суд, Комисија је заузела став да треба да се бира кандидат из реда судија. Приликом одабира кандидата водило се рачуна и о материји у којој поступају кандидати, јер су упознати да Виши суд у Сремској Митровици има потребу за судијама у парничном одељењу, па су по том основу прескочени кандидати који су одлични, али поступају у другим материјама. Такође, у великој мери на предлог Комисије су утицала и прибављена мишљења судова, нарочито матичног и непосредно вишег суда.

Председник Комисије издваја кандидата Недељка Тодоровића, судију Основног суда у Старој Пазови, рођеног 16.10.1972. године, судија од 2003. године, ради парницу, у 2014. години и кривицу, добио позитивно мишљење и матичног и непосредно вишег суда.

Судија Бранка Банчевић издваја судије Рађевић Миљку, Невенку Смајић и Снежану Соларевић, све три су судије у Основном суду у Сремској Митровици, тачније Невенка Смајић је судија у Шиду, све три су 1963. годиште, дугогодишње парничне судије, имају добре резултате рада, али би ипак предност дала судији Миљки Рађевић, јер се бира само један судија. Она је дугогодишњи судија од 1994. године, цео радни век ради парницу, има добре резултате рада. Такође, и Недељко Тодоровић је добар судија, али је знатно млађи, са мање судијског искуства.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, закључује да се Комисија двоуми између два кандидата: Недељка Тодоровића и Миљке Рађевић.

Никола Селаковић, министар правде, наводи да подржава предлог судије Бранке Банчевић у погледу судије Миљке Рађевић, која има 10 година више судијског искуства од другог кандидата, увек је радила парницу, а добила је посебну подршку свог суда за избор.

Након дискусије, председник Комисије предлаже следећег кандидата за избор за Виши суд у Сремској Митровици:

1. Миљка Рађевић – судија Основног суда у Сремској Митровици, рођена 20.06.1963. године, од 1994. године до 31.12.1997. године судија Општинског суда у Руми, затим до 31.12.2009. година судија Општинског суда у Сремској Митровици, од 01.01.2010. године судија Основног суда у Сремској Митровици. Добила позитивно мишљење Основног суда у Сремској Митровици и посебну подршку од колега и подршку Вишег суда у Сремској Митровици. Поступа у парничној материји, има изузетне резултате рада.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства закључује да на основу наведеног, нема разлога да се њен рад не награди одласком у Виши суд и омогући даље напредовање у каријери.

Високи савет судства је [REDACTED] донео одлуку о избору једног судије за Виши суд у Сремској Митровици, тако што се:

1. Миљка Рађевић – судија Основног суда у Сремској Митровици, бира за судију Вишег суда у Сремској Митровици.

Др Зоран Стојановић, изборни члан из реда професора правног факултета, због других службених обавеза, унапред заказаних, напушта седницу.

6. Доношење одлуке о поднетим пријавама кандидата на оглас за избор судија у Вишем суду у Чачку, који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 30/15 дана 27. марта 2015. године

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, поводом 6. тачке дневног реда наводи да је оглашен избор за Виши суд у Чачку, оглас је расписан за избор једног судије, али један судија из Вишег суда у Чачку је изабран за судију Апелационог суда у Крагујевцу, па су остала два упражњења судијска места. Сматра да нико не може да изгуби, може само да добије српско правосуђе избором две судије Вишег суда у Чачку. Наравно да има у виду да свој став о томе треба да да Управни суд, по тужби што је изабран већи број судија у Прекршајни апелациони суд, него што је оглашен број упражњених места, али у одговору на тужбу су дати образложени разлози зашто ВСС доноси такве одлуку. С тим у вези предлаже да се донесе Закључак којим се доноси одлука да се бирају две судије Вишег суда у Чачку.

Високи савет судства је [REDACTED] донео закључак да се због упражњених судијских места у Вишем суду у Чачку бирају две судије.

Мирољуб Томић, председник Комисије за избор судија за Виши суд у Чачку, наводи да је Комисија за избор судија за Виши суд у Чачку радила у саставу – он као

председник Комисије и чланови Комисије, судије Мирјана Ивић и Бранка Банчевић. На наведени оглас пријавило се 29 кандидата и то: из реда судија **21 кандидат**, из реда судијских помоћника 3 кандидата и из реда осталих лица 5 кандидата. Све поднете пријаве су уредне и благовремене. Разговор са кандидатима који нису на судијској функцији је обављен и сви позвани кандидати су приступила на разговор. Прибављена су мишљења за све кандидате и извештаји о раду за кандидате из реда судија. Имајући у виду да се ради о избору за Виши суд, Комисија је заузела став да треба да се бира кандидат из реда судија. Приликом одабира кандидата водило се рачуна и о материји у којој поступају кандидати, јер су упознати да Виши суд у Чачку има потребу за судијама у парничном одељењу, па су по том основу прескочени кандидати који су одлични, али поступају у другим материјама. Такође, у великој мери на предлог Комисије су утицала и прибављена мишљења судова, нарочито матичног и непосредно вишег суда.

Председник Комисије издваја кандидата Драгану Обрадовић, судију Основног суда у Чачку, рођену 15.06.1967. године, која је судија од 1996. године, ради парницу, добила је позитивно мишљење и матичног и непосредно вишег суда, као и велики број гласова од Апелационог суда у Крагујевцу.

Такође, ту је и кандидат Слободан Петровић, судија Основног суда у Крагујевцу, судија је од 01.01.2010. године, ради парницу, добило је позитивно мишљење и матичног и непосредно вишег суда, као и велики број гласова од Апелационог суда у Крагујевцу, 3. је по броју добијених гласова. Председник је грађанског одељења од 01.01.2014. године.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства наводи да има ту доста добрих кандидата: судија Мирјана Павловић, судија Драгана Павловић, као и судија Светлана Митровић, али ту је и судија Мила Рајковић, која је судија од 1991. године, ради парницу, има добре резултате рада, има позитивно мишљење из сва три суда.

Након дискусије, председник Комисије предлаже следеће кандидате за избор за Виши суд у Чачку:

1. Драгана Обрадовић – судија Основног суда у Чачку, рођена 21.11.1965. године, од 1996. године судија Општинског суда у Чачку, од 01.01.2010. године судија Основног суда у Чачку. Добила позитивно мишљење Основног суда у Чачку и подршку Вишег суда у Чачку, као и велики број гласова Апелационог суда у Крагујевцу. Поступа у парничној материји, има изузетно добре резултате рада.
2. Мила Рајковић – судија Основног суда у Чачку, рођена 11.03.1953. године, од 1991. године судија Општинског суда у Гучи, од 01.01.2010. године судија Основног суда у Чачку. Добила позитивно мишљење Основног суда у Чачку и подршку Вишег суда у Чачку, као и велики број гласова Апелационог суда у Крагујевцу. Поступа у парничној материји, има изузетне добре резултате рада.

Високи савет судства је [REDACTED] донео одлуку о избору две судије за Виши суд у Чачку, тако што се:

1. Драгана Обрадовић – судија Основног суда у Чачку, бира за судију Вишег суда у Чачку;
2. Мила Рајковић – судија Основног суда у Чачку, бира за судију Вишег суда у Чачку.

7. Доношење одлуке о поднетим пријавама кандидата на оглас за избор судија у Основном суду у Чачку, који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 30/15 дана 27. марта 2015. године

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, наводи да је од стране Комисије која је обрађивала пријаве кандидата који су конкурисали за избор судија за Основни суд у Чачку спремљен материјал за ову седницу, те нема разлога да се о избору за овај суд не одлучује управо на овој седници. Реч даје судији Бранки Банчевић, председнику Комисије за избор судија за Основни суд у Чачку.

Судија Бранка Банчевић, председник Комисије за избор судија за Основни суд у Чачку, наводи да је Комисија радила у саставу: Бранка Банчевић, председник Комисије и чланови Комисије, судије Александар Стоиљковски и Соња Видановић. На наведени оглас пријавило се 49 кандидата и то: из реда судија 1 кандидат, из реда судијских помоћника 30 кандидата, из реда адвоката 5 лица и из реда осталих лица 13 кандидата. Све поднете пријаве су уредне и благовремене. Разговори са кандидатима који нису на судијској функцији су обављени 02. и 03. јуна 2015. године.

Прибављена су мишљења за све кандидате и извештаји о раду за кандидате из реда судија. Имајући у виду да се ради о избору за Основни суд у Чачку, Комисија је након разматрања пријава свих кандидата одлучила да Народној скупштини предложи за избор судије у Основни суд у Чачку следећег кандидата:

- Наташу Гачић – судијског помоћника у Вишем суду у Чачку, која је рођена дана 23.03.1975. године. Остварила је просечну оцену на студијама 9.03, а студирала је 5 година и 4 месеца. Правосудни испит је положила 2003. године. У периоду од 2000. године до 2003. године била је приправник у Општинском суду у Чачку, од 2003. до 31.12.2009. године, судијски помоћник у Општинском суду у Чачку, а од 2010. године у Основном суду у Чачку, од 01.12.2012. године у Вишем суду у Чачку, где је и даље судијски помоћник. За свој рад у 2012., 2013. и 2014. години је увек оцењивана оценом „нарочито се истиче“. Добила је позитивно мишљење суда из ког потиче и позитивно мишљење Вишег суда у Чачку.

Комисија је имала у виду и друге добре кандидате, као што су Новаковић Марија и Радовић Драгана, али се определила за Наташу Гачић, јер се ради о кандидату који има вишегодишње искуство у раду у парници, такође, сараднички посао је обављалала у суду где ће убудуће судити, познаје колектив, а оставила је изузетно позитиван утисак на Комисију приликом разговора. Кандидат Драгана Радовић ради кривицу, а Основни суд у Чачку има потребу за судијом у парничној материји.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства закључује да се на основу свега изнетог ради о изузетно добром кандидату и како се нико не јавља за реч, ставља на гласање изнети предлог Комисије.

Високи савет судства је [REDACTED] донео одлуку о предлогу 1 кандидата Народној скупштини за први избор за судију Основног суда у Чачку, и то:

- Наташу Гачић – судијског помоћника у Вишем суду у Чачку.

8. *Разно:*

1. *Доношење одлуке о упућивању судија на студијска путовања*

Упућивање на студијско путовање судија Управног суда: Јелене Ивановић – председника суда, Душанке Маријановић, Гордане Цакула, Зорице Китановић, Томислава Медведа, Сузана Гудураш, Владана Станојева, Љиљане Максимовић, Павела Јонаша, Обрада Андрића и Живане Ђукановић

- ради учешћа у студијској посети Државном савету Републике Француске, која се одржава у Паризу, у периоду од 01. до 04. јула 2015. године.

Високи савет судства је [REDACTED] донео одлуку да се одобрава одлазак на наведено студијско путовање судијама Управног суда Јелени Ивановић – председника суда, Душанки Маријановић, Гордани Цакула, Зорици Китановић, Томиславу Медвед, Сузани Гудураш, Владану Станојев, Љиљани Максимовић, Павелу Јонаш, Обраду Андрић и Живани Ђукановић.

Након разматрања свих предложених тачака Дневног реда прешло се на општу дискусију:

1. **Обраћање Николе Селаковића, министра правде**

Никола Селаковић, министар правде, жели Савету да се обрати у вези три ствари, с тим што се две тичу финансија. Прва ствар се тиче предлога да Сектор за финансије Високог савета судства оде у надзор у Први основни суд у Београду, да би се проверило да ли је наведени суд поступио по налозима Државне ревизорске институције, која је 2012. године уочила 32 неправилности у раду. Постоје одређена сазнања да се неким судијама исплаћује прековремени рад. Такође, само 9 судија поступа у материји извршења. Постоје сазнања да све судије које су из К прешеле у извршења имају увећање плате због промене материје.

Друга ствар се односи на проблеме исплате по решењима о трошковима, којима се исплаћују адвокати и вештаци. Проблем је кратак рок од три дана, чијим истеком адвокати и вештаци одмах иду у поступак извршења, правећи несносне трошкове. Све то из разлога што прописани законски рок није усклађен са могућностима суда да поступи по истом. С тим у вези, предлаже да ВСС или/и ВКС издају упуство у ком року је потребно да суд изврши исплату наведених трошкова, по решењима о трошковима.

У вези овог проблема, Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства наводи да ће Високи савет судства размотрити који је оптималан рок за извршење наведених решења о трошковима поступка и затим издати Упуство судовима у ком року ће обавезивати судове да изврше своје обавезе.

Никола Селаковић, министар правде, наводи да је у Министарство правде стигло више ургенција да се распише конкурс за избор судија у Основном суду у Неготину, јер суд има 4 судије ван строја, из разних разлога, па с тим у вези предлаже да се провери да ли постоји стварна потреба за избором нових судија у том суду и то је трећа ствар због које се обраћа Савету.

Високи савет судства [REDACTED] **донео одлуку да се оде у надзор Првог основног суда у Београду**, да би се проверило да ли је наведени суд поступио по налозима Државне ревизорске институције, која је 2012. године уочила 32 неправилности у раду, те ће наведени надзор обавити представници ВСС и министарства правде.

Министарство правде ће именовати свог представника, а из Високог савета судства у надзор ће ићи Бранка Томашевић – помоћник секретара и Милена Лакић – шеф буџета.

2. Обраћање Драгомира Милојевића, председника Високог савета судства

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, истиче да је потребно огласити се поводом хапшења судије Вишег суда у Београду, Бранислава Блажића, и издати саопштење да Високи савет судства није званично обавештен о хапшењу наведеног судије, него је за то сазнао из средстава јавног информисања.

Високи савет судства [REDACTED] **донео одлуку да се изда наведено саопштење.**

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, наводи да је од судија Прекршајног апелационог суда примио допис да су дана 18.06.2015. године морали да испразне половину просторија које користе, због радова који ће трајати 5 месеци и да ће у њихове просторије ући запослени из Министарства одбране, тако да ће 120 запослених бити смештено у 18 просторија.

У погледу навода из дописа судија Прекршајног апелационог суда, министар правде Никола Селаковић је образложио да је наведено уселење запослених из Министарства одбране било потребно, из ралого што се реновира зграда у Катанићевој улици, где су наведен запослени седели, а да се наведена зграда реновира за потребе између осталог и Прекршајног апелационог суда. Та ситуација је крајње привремена и све у циљу обезбеђивања бољих услова рада српских судова у будућности.

Седницу напуштају Петар Петровић, председник Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу и министар правде Никола Селаковић.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, наводи да је потребно размотрити захтеве неких судова у погледу потребе за попуњавање упражњених судијских места. Ту су у првом реду Основни суд у Крагујевцу, затим Основни суд у Новом Саду, јер је сада 5 судија тог суда на овој седници изабрано за Виши суд, као и Основни суд у Чачку и Основни суд у Неготину.

Судија Мирјана Ивић такође наводи да постоји потреба да се распише конкурс за попуњавање судијског места у Прекршајном суду у Пожаревцу – одељење у Жагубици.

Високи савет судства је [REDACTED] **донео одлуку да се распише оглас ради попуње упражњених судијских места:**

- У Вишем суду у Крагујевцу 1 судијско место;
- У Основном суду у Крагујевцу 4 судијска места;
- У Основном суду у Новом Саду 7 судијских места;
- У Основном суду у Чачку 3 судијска места;
- У Основном суду у Неготину 2 судијска места;
- У Прекршајном суду у Пожаревцу 1 судијско место.

Такође, председник Драгомир Милојевић предлаже да се оформи Комисија која ће спроводити оглас за наведене судове.

Високи савет судства је [REDACTED] донео одлуке о формирању Комисија:

- За избор судија за Виши суд у Крагујевцу именује се Комисија у саставу: судија Миролуб Томић, председник Комисије и чланови Комисије, судије Мирјана Ивић и Бранка Банчевић.
- За избор судија за Основни суд у Крагујевцу, Основни суд у Новом Саду, Основни суд у Чачку и Основни суд у Неготину именује се Комисија у саставу: судија Бранка Банчевић, председник Комисије и чланови Комисије, судије Александар Стојиљковски и Соња Видановић.
- За избор судија за Прекршајни суд у Пожаревцу именује се Комисија у саставу: судија Соња Видановић, председник Комисије и чланови Комисије, судије Мирјана Ивић и Александар Стојиљковски.

Седница је завршена у 13,20 часова.

Записник саставила:

Смиља Спасојевић

**ПРЕДСЕДНИК
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Драгомир Милојевић